

Sygn. akt V KK 312/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Rafał Malarski

Protokolant Barbara Kobrzyńska

w sprawie **V. V.**

obwinionej o popełnienie czynów z art. 108 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

w dniu 6 grudnia 2012r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionej

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 21 czerwca 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 25 stycznia 2012r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i utrzymany nim w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w O. i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania temu Sądowi Rejonowemu.**

UZASADNIENIE

V. V. wyrokiem Sądu Rejonowego została uznana za winną tego, że:

- w dniu 21 sierpnia 2011r. w O., będąc na klatce schodowej, szczyła swoimi psami w ten sposób, że pociągała smycz i wypowiadała komendy do swoich psów,

które w następstwie tego ujadły i rzucały się do nóg A. Ś. tj. wykroczenia z art. 108 k.w.

- w dniu 6 listopada 2011r. w O., na klatce schodowej, szczuła swoimi psami w ten sposób, że pociągała smycz i wypowiadała komendy do swoich psów m in. „zjedz ją”, w następstwie czego psy ujadły i rzucały się do nóg K. L. oraz A. Ś. tj. wykroczenia z art. 108 k.w.

i za to na podstawie art. 108 k.w. przy zastosowaniu art. 9§2 k.w. wymierzył jej karę 200 zł grzywny.

Wyrok ten zaskarżył obrońca obwinionej. W swej apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionej.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 21 czerwca 2012r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść obwinionej wniósł Prokurator Generalny. Podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów postępowania – art. 433§1 k.p.k. w zw. z art. 109§2 k.p.s.w., polegającego na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy wyroku sądu I – instancji wydanego z naruszeniem przepisu art. 113 k.p.k. w zw. z art. 38§1 k.p.s.w., polegającym na niepodpisaniu wyroku przez sędziego orzekającego w sprawie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104§1 pkt 2k.p.s.w.

Podnosząc powyższe Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, tak jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Bezspornie ma rację skarżący, że Sąd Odwoławczy rozpoznając niniejszą sprawę uczynił to z obrazą art. 433§1 k.p.k. (stosowanym poprzez art. 109§2 k.p.s.w.), który nakazywał mu rozpoznać sprawę nie tylko w granicach środka odwoławczego, ale również w szerszym zakresie, o ile przewiduje to ustawa – w tym wypadku art. 104§1 pkt 2 k.p.s.w. W ten sposób doszło do zaniechania kontroli wystąpienia w sprawie tak zwanych bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

Niewątpliwie zaś Sąd Rejonowy dopuścił się uchybienia o takim właśnie charakterze – wyrok nie został podpisany przez sędziego.

W tej sytuacji, skoro wskazane uchybienie powoduje konieczność uchylenia dotkniętego nim orzeczenia, i to niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i jego wpływu na treść tego orzeczenia, a dotknięty nim został wyrok Sąd I – instancji, stwierdzić należy, że zasadny jest również wniosek skarżącego, o uchylenie obu wyroków wydanych w sprawie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie

.